

Antoni Mir, nou president de l'Obra Cultural Balear

“L'Obra serà més reivindicativa”

Des del passat mes de desembre Antoni Mir és el president de l'Obra Cultural Balear (OCB), la entitat cívica i cultural més important de les Illes, que ara comença una nova etapa.

El nou equip directiu de l'Obra, encapçalat per vostè, ¿representarà una nova etapa dins l'Obra Cultural Balear?

—Aquesta candidatura, que està formada per un equip molt competent, es proposa donar un nou impuls a l'entitat. D'una banda, un impuls en l'àmbit cultural i propi. En aquest sentit pesam dur endavant de tota una sèrie d'iniciatives enfocades a fomentar l'ús i el consum de productes culturals en català: àudio-visuals, llibres, cinema...

Per una altra banda, l'entitat té una dimensió professionalitzada molt forta. L'Obra Cultural Balear, durant els darrers deu anys, ha anat construint una xarxa de serveis —cursos de català, serveis educatius, serveis d'assessorament lingüístic, serveis de dinamització lingüística, gestió del centre de telecomunicacions d'Alfàbia mitjançant l'associació Voltor...— que volem potenciar. L'Obra ha de ser capaç de gestionar qualsevol projecte, per complicat que sigui. Aquest punt de vista ens ha dut a tenir avui una xarxa professional molt competent —tot sigui dit, comptant normalment amb el suport institucional, que és molt important i amb el suport cívic imprescindible— que volem potenciar.

—Aquesta professionalització, amb aquestes ajudes institucionals, ¿no minva el caràcter reivindicatiu de l'OCB?

—No. Nosaltres volem do-

nar un gran impuls a aquest aspecte. Pensam que l'entitat, perquè té un gran prestigi social i representa per a molts mallorquins la defensa de la identitat, nacional i lingüística, ha de tenir un clar impuls del seu caràcter cívic.

Aquesta concepció de l'entitat represen-

ta també dur a terme iniciatives de caràcter crític. Fer un seguiment de quina és l'aplicació de les pròpies lleis per part de les institucions de Balears —consells insulars, administració perifèrica, govern...— i, per altra banda, fer actuacions de mobilització cívica per a una major consciència nacional.

—Aquest treball fiscalitzador de l'aplicació de la normalització lingüística a les institucions, ¿no està un tant amb les mans fermades a causa dels convenis que l'OCB té amb aquestes mateixes institucions?

—Hi ha dos aspectes. L'entitat, per les raons que sigui, compleix moltes funcions. Una és la de gestió tècnica professional de serveis lingüístic. A més té una característica que la fa única, necessària, que és el tenir la credibilitat quant a la defensa de la identitat nacional d'aquestes illes.

En pos un exemple: si una institució, suposem que l'administració de justícia, ens demana cursos de català, nosaltres hem de poder realitzar aquesta feina a través del nostre centre d'estudis lingüístics. I al mateix temps l'Obra Cultural pot estar molt queixosa i crítica, inclús interposant recursos de reposició o anar a la via judicial, pel fet que aquesta administració, o una conselleria, o un ajuntament... no compleixi, per exemple, el seu reglament de normalització lingüística.

—Després de més de

"L'Obra ha de ser capaç de gestionar qualsevol projecte".

JOAN CELIA

"Nosaltres pensem que la Plataforma Cívica per l'autogovern ha de mantenir la seua activitat".

JOAN CELIA

dos anys de pacte lingüístic institucional —la campanya de normalització—, que impulsà l'Obra, ¿quina valoració en fa com a president de l'OCB del funcionament de la campanya?

—La campanya, el millor que ha fet ha estat la sensibilització pública, amb l'eslògan "No et mosseguis la llengua, parla català". Creim que ha estat una bona campanya. El missatge ha reeixit, ha arribat, ha estat entès. En aquest sentit s'ha d'agrair la col·laboració de personatges populars com Conxa Garcia Campoy, Xesc Forteza i Antoni Pons.

Aquesta campanya ha arribat a incidir. És una via que demostra que la campanya pot dur a terme accions importants que arribin a tota la població. Pens que convendria mantenir cada cert període de temps, sense massa interval, aquest tipus d'actuació.

La campanya té la gran virtut que podria permetre la creació d'una xarxa tècnica destinada a la normalització lingüística. És a dir, quan es guanya la voluntat normalitzadora d'una empresa, d'una institució... ¿qui ho gestiona, qui fa el pla, qui facilita els assessors...? Aquesta xarxa, incipient encara a les Illes, podria ser facilitada pel pacte lingüístic.

Hi ha un punt que és criticat per alguna gent. Es tracta, però, d'un tema que no depèn de nosaltres, sinó de les institucions firmants del pacte. Es diu que per una banda s'aprova una llei de normalit-

zació, o es firma el pacte, o s'aproven reglaments de normalització lingüística, i després no es compleixen. En aquest sentit, hi ha un dèficit molt gran per bona part dels signants del pacte que només poden suplir ells. El pacte obliga totes les parts, també les institucions, que són els principals membres del pacte lingüístic, i aquí és on hi ha un dèficit. I on el pacte veu possiblement tocada un poc la seva credibilitat.

—L'Obra és una de les entitats impulsores de la Plataforma Cívica per l'Autogovern ¿quin futur hi ha per aquest moviment reivindicatiu?

—La Plataforma ha permès aglutinar pràcticament la totalitat de les entitats cíviques —que no són institucions públiques ni partits polítics— per a la firma d'un manifest que té punts importantíssims. La representativitat de la Plataforma és enorme, molt gran. Hi ha tota la patronal, els sindicats, entitats ecologistes, l'OCB, la Universitat, el moviment veïnal, i més de dues-centes entitats adherides. La Plataforma no representa tot el poble balear, però sí que representa una part molt significativa. Des de l'Obra li donam ple suport. Iniciatives com aquesta s'han donat, a Mallorca, només un parell durant el segle. El problema ha estat que no han continuat la seva tasca. En canvi, nosaltres pensem que la Plataforma, al marge que faci o no actes espectaculars —com va ser la presentació al

Teatre Principal de Palma—, el més important és que mantengui la seva activitat. Hem de tenir en compte que, al marge de voler influir en el pacte de finançament i en el de les competències, la Plataforma té com un dels objectius bàsics augmentar la consciència de poble, la consciència i l'orgull d'identitat nacional, l'orgull de pertànyer a aquest país. I això no és tasca que es faci en dos dies.

—¿Com seran ara les relacions Obra-Òmnium-Acció Cultural, després dels, diguem-ne, malentesos recents?

—Les tres entitats vam constituir la Federació Lull i les relacions són excel·lents i els objectius continuen sent els mateixos. Pensam que Lull ha de servir per difondre la nostra realitat al conjunt de pobles de l'estat i per reclamar de l'estat, en concret del Ministeri de Cultura, però també d'altres institucions, el compliment del seu deure constitucional de protegir i donar suport a les llengües oficials diferents del castellà.

—¿Ha de tenir Catalunya un paper impulsor de la normalització?

—Des de l'Obra reclamam de Catalunya, de totes les seves institucions i de la societat civil, que assumesquin amb coherència la responsabilitat que tenen sobre el futur de la llengua catalana en el conjunt dels Països Catalans, sempre partint de la col·laboració i respecte entre les diverses parts.

Miquel Payeras